

Obsah

Předmluva	9
Úvod	17
Poznámky	30
Rektorát Ernsta Otty 23. 9. 1938–31. 12. 1939	37
Mnichovská předehra	37
„Arizace“ a politické čistky	45
Nová správní struktura univerzity	63
Spor rektora se Svazem docentů o nové vedení univerzity	65
Převzetí do říšské správy, předání insignií	67
Nové předpisy, habilitační řád	68
Univerzita a říšské ministerstvo školství	69
„Univerzální vysoká škola“	71
Personální situace koncem roku 1939	72
Univerzita a vypuknutí války	74
Poznámky	76
Rektorát Wilhelma Saureho 1. 1. 1940–1. 4. 1942	83
Hledání nového rektora (1939/1940)	83
Wilhelm Saure	84
Zavedení funkce kurátora	85
Vztah k českým kolegům	87
„Dům německých vysokých škol“	89
Český prostor jako subjekt výzkumu	90
Počátky říšsko-sudetoněmeckého sporu	91
Aféry Hermanna Knause	93
Studenti	94
Univerzitní svaz	98
Knihovny	98
Nové obory – „rasový výzkum“	99
Spor o jiho- a východoevropská studia	105

Žurnalistika, vojenské dějiny a neuskutečněné plány	108
Hostující profesori	108
Válka	109
Saureho odchod z Prahy	110
- Německá akademie věd v Praze	111
- Sudetoněmecký ústav pro zemský výzkum a etnologii v Liberci	113
Poznámky	117
Komisařský rektorát Alfreda Buntru a Hans Joachim Beyer	
1. 4. 1942–1. 11. 1943	125
Hledání vhodného kandidáta	125
Alfred Buntru	126
Hans Joachim Beyer	127
Personální politika	130
Spory – právnická fakulta	131
Nadace Reinharda Heydricha	133
Úvahy o daleké i blízké budoucnosti univerzity	139
Vyučující a vojenská služba	140
Studenti a vojenská služba	141
Správní úprava a studium českých studentů	142
Vojenské přednášky	143
Univerzita a sudetoněmecké obyvatelstvo	145
Poznámky	145
Rektorát Friedricha Klausinga 1. 11. 1943 – srpen 1944	
Opětovné hledání rektora	149
Friedrich Klausing	150
Spory – právnická fakulta	152
Problémy univerzitní polikliniky	154
Zatčení Ernsta Mohra	155
Spory – filozofická fakulta	156
Univerzita, H. J. Beyer a pražská služebna „Sicherheitsdienstu“	158
Snaha o rozšíření rasových studií	163
Vojenské přednášky	164
Rudolf Jung a Heydrichova Nadace	165
Univerzita a vývoj válečné situace	166
Univerzita a tisk	167
Atentát na Hitlera a Klausingova smrt	168
Poznámky	171
Rektorát Kurta Albrechta (zastupující od srpna 1944)	
2. 11. 1944 – květen 1945	175
Kurt Albrecht a složení nového univerzitního vedení	175
Nedostatek právníků a návrh na jeho řešení	177

Nálady mezi studenty a jejich nové povinnosti	177
Univerzita a Volkssturm	179
Omezení činnosti Heydrichovy nadace	181
Hans Joachim Beyer a Německá akademie věd v Praze	182
Blížící se konec války a poslední denunciace	185
Poslední semestr	186
Poznámky	189
Obměna sboru vyučujících, politická skladba, změny ve struktuře fakult, ústavů, ve studijních plánech, lektori a další vyučující	
(statistiké závěry)	193
Obměna vyučujících na NU	193
Praxe povolávání nových vyučujících z regionálního hlediska	194
Obsazování nejvyšších akademických úřadů a funkcí	195
Obsazování funkcí ředitelů ústavů a seminářů	197
Stabilita a proměna profesorských sborů, struktury fakult a studijních programů na jednotlivých fakutách	198
Působení vyučujících na NU v jednotlivých letech (podle fakult)	204
Členství v NSDAP, SS a SA	210
Věková struktura všech, kteří prošli NU ve válečných letech (podle nejvyšší dosažené vědecké hodnosti v tomto období)	215
Lektori a pověření vyučující (Lehrbeauftragte)	217
Přehled jednotlivých ústavů a jejich ředitelů v letech války	220
Závěr	228
Biografická příloha:	
biogramy profesorů a docentů NU 1940-1945	233
Použitá literatura	265
Rejstřík	271

zurück. V roce 1940 byly zrušeny akademické jazyky, které byly užívány v jeho zaměstnání. Na začátku ještě provázely a převládaly uměle v důležitějších funkciach, především s německou společností na podpoli věd a umění (od roku 1933 německou akademii věd v Praze), a libereckou vzdělávací institucí a Nadaci Reinharda Heydricha pro vědecký výzkum. Záhy bylo však v první fázi proměny univerzity z německé vyučovacího „čistobylého zásahu“ ariace“ a polineckých „čistot“ postihla jeho povolávání, role kterou v ní hrála nacionálně socialistická strana (také vzdálosti), bezpečnostní služby (také NSP) a paramilitantní organizace SA a SS. Vzhledem k tvrdícímu začínat bylo zvoleno chronologické řazení počet v rámci členěné podle postoupnosti jednotlivých rektorů, kteří vždy stejnou období vlastní povíd svých osobních snah a plánů. Uscitou výmlku bylo